

Giro Club Zonnemaire

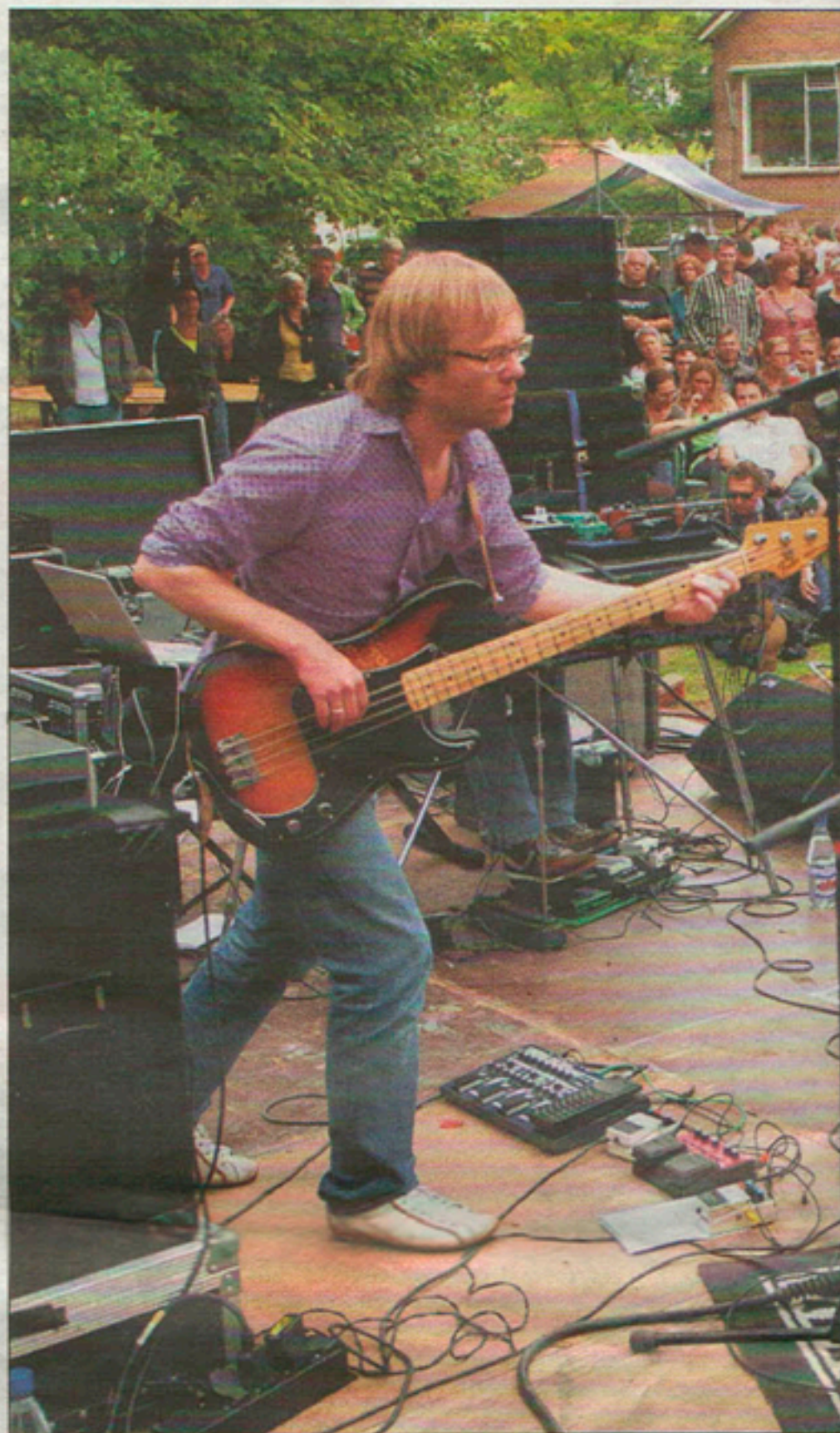
'lekker thuis'

door Ali Pankow

Weer een thuiswedstrijd. Lekker hoor, houden zo Jaap'. Kernachtiger kan de mening van de bezoekers van het festival Giro Club Zonnemaire gistermiddag op het erf van Jaap Verseput nauwelijks worden samengevat.

Trouwe bezoekers van de culturele evenementen uit de koker van Verseput bewaren duidelijk de beste herinneringen aan Zonnemaire Buitengewoon, het festival waarmee het in 1995 allemaal begon. Verseput zelf houdt van veranderingen zeker als een evenement wat hem betreft al te grote proporties aanneemt. Hij zette in de afgelopen jaren tal van kunstmanifestaties op poten. Dit keer koos hij met Giro Club Zonnemaire weer voor 'gewoon thuis en overzichtelijk'. Hij heeft daar de 500 à 600 bezoekers een groot plezier mee gedaan. Juist dat intieme karakter blijkt de kracht van het festival.

Was bijvoorbeeld trompetgigant Eric Vloeimans twee weken geleden nog in Zeeland te zien en te horen op het Abdijplein tijdens het jazzfestival Middelburg, gistermiddag imponeerde hij op aanrakafstand op een intiem podium op het boerderijerf. Als bezoeker op je stoeltje in het gras voel je je dan bevoorrecht. „Wat is dit hier een mooie plek. Ik was hier nog nooit eerder geweest”, zei Vloeimans alsof hij zichzelf verbaasde dat hij de atmosfeer hier niet eerder met zijn trompetgeluid had gevuld. Vakbroeder Anton Goudsmit ging hem tenslotte al diverse keren voor hier. Vloeimans maakte het gistermiddag in elk geval meer dan goed. En hij niet alleen, want hij was samen met Gatecrash naar Zonnemaire gekomen. Dat wil zeggen met: Jeroen van Vliet (Fender Rhodes en andere toetsen), Gulli Gudmundsson (bas en effecten) en Jasper van Hulst (drums). Hun optreden staat voor een roetsjbaan aan emoties: melancholie, blijheid, verrassing, fascinatie en zelfs meditatie. Wat dat laatste betreft, pakte het sfeertje van 'ons kent ons' op dit festival niet altijd even goed uit. Velen komen echt voor de muziek en dat wordt soms verstoord door al te hard ge-

Eric Vloeimans met Gatecrash tijdens Giro Club Zonnemaire.

babbel door mensen van wie je je afvraagt, waarom ze dan niet verder weg op het erf gaan staan. Vloeimans en zijn kompanen trokken in elk geval alle registers open met een mix van effecten als echo, phaser, harmonizer, distortion en dan plotseling weer akoestisch trompetgeluid.

Het hedendaags boerderijfestival was eerder al begonnen met een optreden van Jasper le Clercq en

zijn kwartet. Een hecht groepje muzikanten dat de spanning tot het uiterste weet op te voeren, maar heel soepel met allerlei effecten ook humor in zijn optreden verweeft. En Le Clercq laat op zijn viool geluiden horen waarvan je niet kan vermoeden dat ze erin zitten.

Heel wat anders boden daarna de Barokpuppies met hun optreden in de aardappelschuur. Saskia Me-

foto Dirk-Jan Gjeltema

ijs (altviool) Eddie Kuijpers (contrabas), stadsdichter F. Starink van Amsterdam brachten in combinatie met video van Martijn Grootendorst en van Vera Verseput een mooi theatrale presentatie. Het contrast stadsgewoel en platteland bood een boeiende rode draad. Toppers van Starink waren zijn gedichten 'Stadsplan', 'De overkant' en 'Ik ben er nog'. Het optreden van Blackie & The

Oohoos was iets te eenzijdig om het publiek lang te boeien. De talentvolle zusjes Maieu zouden al veel winnen met een betere performance én verstaanbaarheid. De tussentijdse optredens van Zinkzand met rhythm en stampblues smaakten juist naar meer. Tenslotte maakte het optreden van La Boutique Fantastique onder de warme avondzon het feestje in Zonnemaire compleet.